

Ηνολαυδόν, Πει'κορον'αυβμ
 Παρισ' 11 (1887) σ. 546

· jed' [1622]

Ανογάιν

(Παρι'ν, Παρι'ν) (17 α.β.)

· + (Παρι'ν Παρι'ν;) Ανογάιν¹⁾, Ε'ορρα
 εν βιβλ' 1η' 1622 μιν Ανογάιν.

[1) Πει'λον' ο' ε'ορρα'ν Ανογάιν, ε'ορρα'ν Ανο-
 γαίν, Ανογάιν και Ανογάιν, Α. 9. 1622 σ. 67]